

Calul vândut și diamantul cumpărat

Grigore Alexandrescu

Plin de bucurie mare,
Oarecine îmi spunea
C-a vândut din întâmplare
Și cu un preț de mirare
Un cal prost ce el avea:
„Căci bietul cumpărător,
Zicea el, s-a înșelat
Și puțin cunoscător
Orice i-am cerut mi-a dat.”
La acestea ce să-i zic?
Atunci n-am răspuns nimic:
Dar peste puține zile îl văz, însă furios,
Și-mi strigă: „Nu știi, frate, un mișel, un ticălos,
Ce semăna om de treabă, fără milă m-a-nșelat.
Mi-a vândut o sticlă proastă drept un diamant curat;
Cum ți se pare aceasta?” „Zău, așa cum mi-a părut
Întâmplarea de deunăzi cu calul ce ai vândut.”

Strigăm și protestăm tare
Când nedreptatea cercăm,
Dar mulți urmăm la-ntâmplare
Fapta ce o defăimăm.